

Ἡ ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

15) ΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακή 31 Ὀκτωβρίου 1955 (Π.Ο.Η.)
Ἔτος Ι'. Ἀριθ.— 220 Τιμὴ Φύλλου Δρχ. 1

Γραφεῖα : Ὁδὸς Νίκης 33 — Ἀθῆναι
Τηλέφ. 26.752

Διευθύνεται ὑπὸ Ἀμελοῦς Συντακτικῆς Ἐπιτροπῆς

ΣΥΝΔΡΩΜΑΙ :

Ἐξάμηνος δραχ. 15.— Ἐτησίᾳ δραχ. 30

Ἐξωτερικοῦ: Ἐξάμ. δολ. 2.— Ἐτησίᾳ δολ. 4

ΣΕΙΡΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΩΝ ΕΠΙ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΖΩΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ ΕΞΥΓΙΑΝΣΕΩΣ ΑΥΤΗΣ

Α'.

ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΙΣ ΦΑΙΝΟΜΑΙΝΩΝ

Ἐρρίψατε τελευταίως ἓν προσεκτικὸν βλέμμα ἐπὶ τοῦ Δημοσίου βίου τῆς πατρίδος μας ; Ἐφυλλομετρήσατε τυχαίως μερικὰς Ἀθηναϊκὰς ἡμερίδας ; Διεσθάνεσθε τὴν ἡθικὴν καὶ κοινωνικὴν σήψιν, ἥτις ὥς ἐπικίνδυνος γάγγραινα ἀπειλεῖ τὸν κοινωνικόν, πολιτικόν καὶ ἐκκλησιαστικόν βίον τῆς Ἑλλάδος ;

Ἐάν ἀναπαύεσθε μακαρίως ἐπὶ τῆς σκέψεως, ὅτι ὅλα καλῶς βαίνουν, ἢ ἐάν ἀρκήσθε εἰς τὴν προσωπικὴν σας εὐσέβειαν, τότε κάμετε τὸν κόπον νὰ ἀναγνώσῃτε μὲ προσοχὴν τὰς γραμμὰς τῆς στήλης αὐτῆς· ἐλπίζομεν, ὅτι τελικῶς θὰ συμφωνήσετε μαζὺ μας καὶ ὥς πρὸς τὴν εἰκόνα τῆς ἐποχῆς μας καὶ ὥς πρὸς τὰ ἐπιβαλλόμενα μέτρα.

Δὲν περνάει οὔτε μίᾳ ἡμέρᾳ, καθ' ἣν ὁ τύπος νὰ μὴ ἀναφέρῃ ἓν ἔγκλημα, εἰδεχθὲς καὶ ἀπαίσιον. Ἡ ἀποκορύφωσις δὲ τῆς ἐγκληματικότητος συνετελέσθη, ὅτε εἰς τὰς Ἀθῆνας ἐξεδικάσθη ἡ βρωμερὰ ὑπόθεσις τῆς σωματεμπορίας, καθ' ἣν Ἕλληνες, ὅχι μόνον εἰσέπνεον τὰς δηλητηριώδεις ἀναθυμιάσεις τῆς πορνείας, ἀλλ' ἐνοσφίζοντο τὰ χρήματα τῆς ἠθικῆς ἀθλιότητος ἀθλίων πλασμάτων, κυλιόμενων εἰς τοὺς βούρκους τῆς ἀκολασίας, διότι ἐκεῖ τὰ κατεδίκασεν ἡ σαρκομανία τῆς ἐποχῆς μας. Εἰς τὴν ἐγκληματικότητά τῶρα προσθέσατε τὴν ἀνησυχητικὴν διαστροφὴν τῶν ἀξίων καὶ τῶν ἀρχῶν τῶν συγχρόνων ἀνθρώπων. Ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς καλλιτεχνίας ἐκπορνεύεται καὶ ἐκμαυλίζεται τὸ γυναικεῖον φύλον. Ἕλληνίδες, ἔχουσαι κατὰ τεκμήριον ὥς ἀποστολὴν τὴν δημιουργίαν οἰκογενειῶν καὶ τὴν ἀνατροφὴν ἑνα-

ρῶτων καὶ τιμῶν πολιτῶν, γυμνοῦνται ἀναισχύντως ἐνώπιον ἀκολάστων γερόντων, διὰ νὰ τύχῃσι τῆς ἀμαρτωλῆς τῶν εὐνοίας, προκειμένου νὰ καταστήσουν ἐμπορεύσιμον εἶδος τὴν σάρκα τῶν εἰς τὴν διεθνή ἀγορὰν καὶ νὰ ἀποζήσωσιν ἐκ τοῦ ἐμπορίου αὐτοῦ.

Ὅταν δὲ κληρικοὶ καὶ χριστιανοὶ τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀγλας μαχητικότητος τοῦ Αὐγουστίνου Καντιώτη καὶ τῶν εὐγενῶν ὁπαδῶν του διαμαρτύρωνται κάπως ζωηρότερον τῶν πλαδάρων ἀπ' ἄμβωνος κηρυγμάτων, νὰ καταδικάζωνται ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων δικαστῶν, διότι ἀνησύχησαν τοὺς μύστας τοῦ ἀγοραίου ἔρωτος εἰς τὰ ἄντρα τῶν.

Στοιχεῖον τῆς θλιβερᾶς εἰκόνης εἶναι καὶ ἡ τρομακτικὴ ἀδικία τῆς ἐπισήμου πολιτείας, ἥτις ποδοποτοῦσα θεμελιώδεις τοῦ Συντάγματος ἀρχάς, ὅχι ἀπλῶς τλαιπωρεῖ, ἀλλὰ διώκει ἀπηνῶς καὶ ἀπανθρώπως, ὥς νὰ μὴ ᾔσαν Ἕλληνες χιλιάδας Ἑλλήνων Παλαισημερολογιτῶν.

Ἀλλὰ μήπως τοῦλάχιστον ὑπὸ τὸ μίσμα καὶ τὸ μόλυσμα τοῦ αἵματος μας, ἐβελτιώθησαν αἱ βιοτικαὶ συνθήκαι τῶν ἀνθρώπων; εἰς τοὺς περισσότερους ἀνθρώπους, ἡ ἐργασία μετεβλήθη ἀντὶ εὐλογίας εἰς κατάραν καὶ τὸ οἰκονομικὸν πρόβλημα καταξεσχίζει ὥς καρκίνος τὰς καρδίας χιλιάδων Ἑλλήνων.

Αὕτῃ εἶναι ἡ πενιχρὰ καὶ ἀσθενὴς ἐξεικόνισις τῆς συγχρόνου κοινωνικῆς ἀθλιότητος, ἡ ὁποία ἀναμφισβητήτως ὀφείλεται εἰς τὴν κρίσιν τῶν θρησκευτικῶν καὶ ἠθικῶν ἀξιών.

Καὶ μέσα εἰς αὐτὴν τὴν ἐπικίνδυνον κοινωνικὴν ἀθλιότητα ζῶμεν, κινούμεθα καὶ ἀναπνέομεν!

Δὲν ἔχομεν ὅμως σκοπὸν νὰ περιορισθῶμεν

εἰς τὴν διαπίστωσιν τοῦ φαινομένου. Τοῦτο θὰ ἦτο μίᾳ ἄσκοπος καὶ ματαία φιλολογία.

Τίς δὲν ὑποφέρει; Τίς δὲν βασανίζεται ἐκ τῆς ἐποχῆς; Τίς δὲν νοσταλγεῖ μίαν σωτήριον ἔξοδον ἀπὸ τὴν θανάσιμον αὐτὴν εἰρκτὴν; Ἄλλ' ἐδῶ ἀκριβῶς εὐρίσκεται τὸ κέντρον τῆς τραγωδίας: Παρ' ὅλον δ,τι ὁμολογοῦμεν τὴν ἀθλιότητα τῆς καταστάσεως, παρ' ὅλον δ,τι ζημιούμεθα ἀφαντάστως ἐκ τῶν συνεπειῶν, ἐν τούτοις ἐπιμένομεν μοιρολατρικῶς εἰς τὴν ἐπαίσχυντον αὐτὴν αἰχμαλωσίαν!!

Φαντασθῆτε, ἀγαπητοὶ ἀναγνώσται, φαντασθῆτε πτωχὸν ἀγρότην, ἔχοντα ὥς ἐλπίδα, παρηγορίαν καὶ χαρὰν μικρὸν ἀμπελῶνα. Ἀπὸ αὐτὸν συληρεῖ τὴν οἰκογένειάν του, ἐτοιμάζει τὴν προίκα τῶν θυγατέρων του καὶ ἐν γένει ἀντιμετωπίζει τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς κατὰ τὰς πολλαπλὰς καὶ σκληρὰς αὐτοῦ φάσεις. Μίαν νύκτα διάφορα ζῶα εἰσέρχονται καὶ ἀρχίζουν τὸ καταστροφικὸν ἔργον των. Ἄλλα ροκανίζουν τὰ καταπράσινα φύλλα τῆς ἀμπέλου, ἄλλα ἀπορρωγίζουν τοὺς διογκωμένους ἀπὸ τὸ πολῦτιμον ὕγρον καρπούς τῆς καὶ ἄλλα ἀποσποῦν αὐτὰ ταῦτα τὰ φυτά.

Σὰς ἐρωτῶμεν λοιπόν: Τί ἐπιβάλλεται νὰ κάμῃ ὁ πτωχὸς ἀγρότης; Ἀσφαλῶς θὰ συμφωνήσῃτε, ὅτι πρέπει ἀμέσως νὰ κινηθῇ δραστηρίως, νὰ σημάνῃ συναγεμὸν, ὥστε ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του νὰ προστρέξουν καὶ μὲ λίθους, ρόπαλα, κραυγὰς νὰ ἐκβάλλουν τοῦ ἀμπελῶνος τὴν ἐπικίνδυνον ἀγέλην τῶν καταστροφικῶν ζώων· ἀφοῦ δὲ ἐπιτύχουν τοῦτο νὰ περιφράξουν τὸν ἀμπελῶνα, ὥστε νὰ καταστῇ οὗτος ἄβατος.

Αὐτὸ ἐπιβάλλει ἡ λογικὴ, τὸ θεῖον αὐτὸ δῶρον τοῦ Θεοῦ! Πᾶσα ἄλλη στάσις εἶναι καταδικασμένη εἰς τραγικὴν ἀποτυχίαν!

Ἡ ἴδια λοιπὸν λογικὴ, ἡ ὁποία ἐνέπνευσε τὴν σωτήριον δραστηριότητα εἰς τὸν πτωχὸν ἀμπελουργόν, ἡ ἴδια λέγομεν λογικὴ ἐπιβάλλει καὶ εἰς ἡμᾶς ὅλους ἀνάλογον δραστηριότητα.

Τὸν Ἅγιον Ἀμπελῶνα, τὸν ὁποῖον ἐφύτευσεν ἡ Δεξιὰ τοῦ Κυρίου, τὸν ὁποῖον ἐπότισαν τὰ τίμια αἵματα τῶν μαρτύρων· τὸν ἀμπελῶνα ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀπορροφῶμεν τοὺς ζωτικὸς χυμοὺς τῆς κοινωνικῆς μας ὑποστάσεως, ἀπειλοῦν νὰ καταστρέψουν καὶ καταστρέφουν διάφορα ζῶα.

Πρέπει καὶ ἡμεῖς νὰ ἀντιδράσωμεν. Νὰ κινηθῶμεν. Ἡ θρησκεία δὲν εἶναι μίᾳ στατικὴ καὶ νεκρὰ ἀντιμετώπισις γεγονότων. Εἶναι δρᾶσις, κίνησις, ἀγών. Ἡ θρησκεία δὲν εἶναι τὸ ἔργον τέχνης, ποὺ τὸ φυλάσσομεν εἰς τὰ Μουσεία· εἶναι αὐτὸς οὗτος ὁ παλμὸς τῆς ζωῆς, ὅστις ἐξαγιάζει ὅλας τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ δημοσίου καὶ ἰδιωτικοῦ βίου τῶν ἀνθρώπων.

Ἀγαπητοὶ ἀναγνώσται,

Ἡ κατάστασις εἶναι οἰκτρά. Ὁ χριστιανὸς καλεῖται νὰ ἀντιδράσῃ. Αὕτῃ εἶναι ἡ γοερὰ κραυγὴ τῶν γεγονότων. Αὕτῃ εἶναι ἡ φωνὴ τοῦ Ποιμενάρχου μας, ἥτις κρυσταλλινὴ καὶ

διαυγὴς μᾶς παρορμᾷ ἀπὸ τὸ ὑπερπέραν εἰς ἓνα ἀγῶνα, εἰς μίαν μάχην, εἰς μίαν δρᾶσιν. Μὴ ἐπιτρέψῃτε εἰς τὸν ἑαυτὸν σας νὰ ἐφησυχάσῃ. Ἡ μορφή καὶ ἡ ἔκτασις τῆς ἀντιδράσεως ἔστω τὸ κύριον μέλημα, ὅσων πονοῦν ἀπὸ τὴν ἀθλιότητα τῆς ἐποχῆς μας.

Ἐπ' αὐτοῦ θὰ ἐπανέλθωμεν.

Σύντομος βιογραφία

Ο ΗΓΕΤΗΣ ΤΩΝ Γ.Ο.Χ. ΕΛΛΑΔΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Εἰς τὰς Ἀθήνας ἐγνωρίσθη μὲ ἐκπροσώπους παλαιοσημρολογιτῶν. Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἐξετίμησε τὸ φρόνημά των καὶ συνειννήθη ἀπὸ τοὺς ἀγῶνας των. Πολλὰκις ἐθεάθη νὰ παρακολουθῇ ἰδιωτικῶς τὰς καθόδους τῶν Παλαιοσημρολογιτῶν εἰς Φάληρον, ὁπωςκατὰ τὴν 29ν Ἰανουαρίου 1935 ἐπὶ τῇ τελετῇ τῆς καταδύσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Ἡ πρώτη ἐπίσημος ἐπαφὴ ἐγένετο τὸν Δεκέμβριον τοῦ 1934 μεταξὺ τῆς «Κοινότητος Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος», διαχειριζομένης τότε τὸν ἱερὸν ἀγῶνα καὶ Ἐκείνου εἰς τὴν ἐπὶ τῆς οδοῦ Κρίσσης οἰκίαν Του. Εἰς τὴν ἐπαφὴν αὐτὴν συνετέλεσε καὶ ὁ ἐξ Ἁγίου Ὄρους εὐλαβέστατος μοναχὸς Ἀντώνιος Μουστάκας, γνωρίζων τὸν Σεβασμιώτατον ἐκ τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὄρει παρὰ τὸν Μυλοπότατον διαμονῆς Του. Συνεδέθη ἐπίσης μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου καὶ ὁ ἐκλεκτὸς ἀδελφὸς κ. Ἡλίας Ἀγγελόπουλος, εἰς δὲν ὁ ἀείμνηστος παρέδιδε τὰ δημοσιεύμενα εἰς τὸν «Κήρυκα τῶν Ὁρθοδόξων» ἄρθρα Του.

Ἡ ἀρχικὴ ἀπόφασις ἦτο νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὸν ἀγῶνα τὴν Κυριακὴν τῆς Ὁρθοδοξίας τὸ 1935. Πλὴν ἐματαιώθη λόγῳ τοῦ ἐπισυμβάντος τότε στασιαστικοῦ κινήματος. Καθ' ὅλον αὐτὸ τὸ διάστημα ἐπεκοινωνήμεν τῷ ἀειμνήστῳ Μητροπολίτῳ Δημητριάδος Γερμανοῦ, διὰ νὰ κατέλθωσιν ἀπὸ κοινοῦ εἰς τὸν ἀγῶνα.

Ἡ λαμπρὰ διὰ τὴν Ὁρθοδοξίαν ἡμέρα ἦτο πλεον πραγματικότης. Τὴν 13ην Μαΐου Κυριακὴν τῆς Σαμαρείτιδος Τρεῖς Ἀρχιερεῖς ὁ Πρ. Φλωρίνης Χρυσόστομος, ὁ Δημητριάδος Γερμανὸς καὶ ὁ Ζακύνθου Χρυσόστομος ἐξήρχοντο νὰ ἡγηθῶσι τοῦ ἱεροῦ κινήματος εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου παρὰ τὸν Κολωνὸν Ἀθηνῶν. Ὅσοι εὐρέθησαν τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἀσφαλῶς θὰ δύνανται νὰ ὁμολογήσουν, ὅτι δὲν ἀνέτειλε εὐτυχεστέρα ἡμέρα διὰ τοὺς Ἑλληνας, τοὺς ἀγωνιζομένους ὑπὲρ τῆς πατρῶας εὐσεβείας.

Τελεσιγραφικὴ ἦτο ἡ ἀναγγελία τῆς ἀποφάσεώς του εἰς τοὺς οἰκείους του.

— Θὰ βγῶ εἰς τὸν ἀγῶνα τῶν παλαιοσημρολογιτῶν!!!

Ὅταν οἱ οἰκεῖοι του ἠθέλησαν νὰ τὸν ἐμποδίσουν, ἐπικαλοῦμενοι τοὺς κινδύνους εἰς τοὺς ὁποίους θὰ ἐξετίθεντο ἠθικῶς καὶ ὕλικῶς καὶ αὐτοὶ ἐξ αἰτίας Του, ὁ ἀείμνηστος ποιμενάρχης ἀπήντησε μὲ ἀμετάκλητον σταθερότητα.

—Ὁ ἀγαπῶν Μητέρα ἢ Πατέρα ὑπὲρ ἐμὲ οὐκ ἔστι μου ἄξιος—εἶπεν ὁ Χριστός.

Μετὰ τὴν προσχώρησιν αὐτὴν ἀρχίζει περίοδος λαμπρῶν, ἀλλὰ καὶ σκληρῶν ἀγώνων. Ἡ Ἑκκλησία τῆς Ἑλλάδος ὠρουμένη, ἀλλὰ καὶ θορυβηθεῖσα ἐκ τοῦ κινήματος ὠρκήσθη ἐκδίκησιν καὶ ἐξόντωσιν τῶν εὐσταλῶν Ἱεραρχῶν. Ὅθεν καὶ συγκροτήσασα ἐκτάκτως Συνδικὸν Δικαστήριον τὴν 1ην τοῦ Ἰουνίου μηνὸς κατεδίκασε τοὺς Τρεῖς Ἀρχιερεῖς εἰς ἐκπτώσιν ἐκ τοῦ Ἀρχιερατικοῦ βαθμοῦ καὶ ὑπαγωγὴν αὐτῶν εἰς τὴν τάξιν τῶν Μοναχῶν, καὶ εἰς πενταετὴ περιορισμὸν αὐτῶν εἰς ἀιομακρυσμένας καὶ ἐρημους Μονάς. Τοῦ μὲν ἀειμνήστου Χρυσοστόμου ὠρίσθη ἡ ἐν τῷ Ὀλύμπῳ Ἱερὰ Μονὴ τοῦ Ἀγίου Διονυσίου, τοῦ Δημητριάδος Γερμανοῦ ὠρίσθη ἡ νῆσος Ἀμοργός, καὶ τοῦ Ζακύνθου Χρυσοστόμου ἡ ἐν τῇ Ἀκαρνανίᾳ (παρὰ τὴν Βόνιτσαν) Ἱερὰ Μονὴ τῆς Ρόμβης.

(Συνεχίζεται)

ΣΤΑΥΡΟΣ ΑΝΥΨΟΥΜΕΝΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Εἰ δέ καὶ ζητήσῃ τις ἀπὸ σοῦ ἐν τῇ ὁδῷ νὰ πῆν προθύμως θὰ προσφέρῃς αὐτῷ ὅσον θέλει, τὸ ὑπόλοιπον δὲ θὰ χύνῃς καὶ θὰ ἐπανέρχῃσαι καὶ πάλιν εἰς τὸν ποταμὸν ἵνα ἐκ νέου πληροῖς τὴν ὑδρίαν σου. Ὅθεν εὐπειθὲς γενόμενος ὁ ἱερός ἐκεῖνος Λῶτ, ἔλαβε τὴν ὑδρίαν ἐπ' ὤμων καὶ ἀνεχώρησε περὶ, κατὰ τὸ θεῖον πρόσταγμα, διὰ τὸν Ἰορδάνην. Ὁ Διάβολος ὡς αὔλον πνεῦμα, ἤκουσε ταῦτα καὶ ἐκ πονηρίας ἀντιλαμβάνόμενος ὅτι, μέλλει τοῦτο νὰ ἐξυπηρετήσῃ σπουδαίαν τινὰ καὶ ὑπερφυῆ οικονομίαν, μόλις ὁ ἀγαθὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ ἔφθανεν εἰς τὰ πρόθυρα τῆς Ἱερουσαλὴμ μετασχηματιζόμενος εἰς διψαλέον καὶ κεκοπιακὸν ὁδοιπόρον ἐζήτει παρ' αὐτοῦ δλίγον ὕδωρ διὰ νὰ κατασβέσῃ τάχα τὴν δίψαν αὐτοῦ. Μὴ δυνάμενος οὗτος ἄλλως ποιῆσαι, ἔδιδεν αὐτῷ πεῖν, ἐξέκένου τὸ ὑπόλοιπον ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ἐπανάρχετο καὶ πάλιν εἰς τὸν Ἰορδάνην περὶ ἵνα ἐκ νέου τὴν ὑδρίαν του πληρώσῃ.

Οὕτω δὲ ἐβασάνισεν ὁ μισάνθρωπος Διάβολος τὸν ἀγαθὸν ἐκεῖνον Λῶτ, μετασχηματιζόμενος εἰς ὁδοιπόρον ἐπὶ τριάκοντα ὁλόκληρα ἔτη. Καὶ ἀγογγύστως καὶ ἀδιαμαρτυρητῶς ὑπέφερε τὴν βάσανον ταύτην καθ' ὅλα αὐτὰ τὰ ἔτη. Ὅτε δὲ συνεπληρώθη καὶ ἡ τελευταία ἡμέρα τοῦ τριακοστοῦ ἔτους, ὁ Διάβολος δὲν ἐτόλμησε πλέον νὰ ἐμφανισθῇ, καὶ οὕτως ὁ εὐλογημένος Λῶτ ὁ τότε σκληρῶς δοκιμασθεὶς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν πίστιν εἰς αὐτὸν καὶ τὴν ὑπακοήν, ἔφθασεν ἀγαλλιών εἰς τὸν τόπον ὅπου ἀπὸ τριάκοντα ἐτῶν ἀνέμενον οἱ ξηροὶ κλάδοι καὶ ἐπότισεν αὐτοὺς ῥίψας ὅλον τὸ ὕδωρ τῆς ὑδρίας εἰς τὴν ῥίζαν αὐτῶν. Εὐθὺς δὲ οἱ τρεῖς ἐκεῖνοι ξηροὶ κλάδοι ἠνθήσαν καὶ ἠδξήθησαν εἰς δένδρον μέγα καὶ ἡλικίας τριάκοντα ἐτῶν τὸ δὲ σχῆμα τοῦ δένδρου ἐγένετο ὡσεὶ σταυρός. Τοῦτο τὸ θαῦμα ἰδὼν ὁ μακάριος καὶ τῆς ὑπομονῆς υἱὸς Λῶτ, ἔπεπεν ἐπὶ πρόσωπον καὶ προσεκύνησε τῷ Θεῷ, ἐπανελθὼν δὲ εἰς Σόδομα τὴν πατρίδα αὐτοῦ παρέ-

μεινεν ἐκεῖ ἕως τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ὁ Κύριος ἔβρεξε πῦρ ἐξ οὐρανοῦ καὶ κατέκαυσεν ἅπαντας πλὴν αὐτοῦ καὶ τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, τῆς γυναικὸς αὐτοῦ γενομένης στήλης ἁλατος διὰ τὴν παρακοὴν αὐτῆς. Προεικόνιζον δὲ τὰ τριάκοντα ἔτη τῆς εἰς Ἰορδάνην μεταβάσεώς του καὶ ἐπανόδου, τὴν ἡλικίαν τοῦ Χριστοῦ, ὅστις τριάκοντα ὢν ἐτῶν ἐβαπτίσθη εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Ἰωάννου. Ὅτε λοιπὸν ὁ Ἰησοῦς συνεπλήρωσε τὸ ἔργον αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ συνελήφθη ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων κατεδικάσθη εἰς θάνατον καὶ ἔμελλε νὰ σταυρωθῇ, οἱ Ἑβραῖοι ἐζήτουν ξύλον ἀνάλογον μὲ τὸν κατάδικον, ὁ ὁποῖος ἔλεγεν ὅτι εἶναι Βασιλεὺς. Ἀλλὰ τοιοῦτον ξύλον διὰ βασιλικὸν κατάδικον οὐδαμοῦ εὗρίσκετο. Τότε ἐνεθυμήθησαν τινες, τὸ δένδρον τοῦ Λῶτ, τὸ ὁποῖον ἐπὶ χιλιάδας ἐτῶν εὗρίσκετο ἐκεῖ, ὡς βασιλεὺς ὅλων τῶν δένδρων τοῦ δρυμοῦ καὶ σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι τὴν καρδίαν καθὼς ἦσαν δὲν ἐσεβάζθησαν οὔτε τὸ μεγαλεῖον, οὔτε τὴν ἡλικίαν τοῦ ὠραιότατου ἐκείνου δένδρου, ἀλλὰ ἀμέσως ἔκοψαν κατέρριψαν αὐτὸ καὶ ἐκκαθάραντες ἀπὸ τῶν φύλλων αὐτοῦ, εἶδον ὅτι τοῦτο ἐσχηματίζετο εἰς τέλειον Σταυρόν. Τοῦτον λοιπὸν ἔφερον ἐκεῖ οἱ θεοστηγεῖς Ἑβραῖοι, καὶ ἠνάγκασαν τὸν Ἰησοῦν ἵνα ἄρῃ αὐτόν, καὶ ὁ Ὅποιος, εὐλόγως ἐκ τοῦ μεγέθους καὶ τοῦ βάρους αὐτοῦ δὲν ἠδυνήθη νὰ τὸν βαστάσῃ πεσὼν τρεῖς κατὰ γῆς, ἕως οὗ ἠγγάρευσαν Σίμωνα τὸν Κυρηναῖον ὅστις τὸν ἔφερεν ἕως τοῦ Γολγοθᾶ, ὅπου καὶ ἐσταύρωσαν Αὐτόν.

Αὕτη λοιπὸν ἡ ἱστορία τοῦ ξύλου τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ κατὰ τὴν Ἱερὰν Παράδοσιν, καὶ αὐτῷ τὴν Παναγίαν Ὑψωσιν ἐορτάζομεν οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, ἀπανταχοῦ, τῆς Οἰκουμένης. Τοῦτου ἕνεκα καὶ ἡ Ἐκκλησία ὥρισεν ἵνα κατὰ τὴν αἰδέσιμον ταύτην ἡμέραν, ἀναγινώσκειται τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Παθῶν τῆς ἁγίας καὶ Μ. Παρασκευῆς, καὶ τηρεῖται ὁ τύπος τῆς Ὑψώσεως ὡς τότε καὶ σήμερον. Νηστεύομεν δὲ εἰς ἀνάμνησιν τοῦ Πάθους τοῦ Κυρίου, ἵνα οὕτω καταξιοθῶμεν καὶ ἔξωμεν Αὐτὸν ἐν καθαρῷ συνειδήτι καὶ ἀκατακρίτῳ καρδίᾳ φύλακα, βοηθόν, σκέπην καὶ ὄπλον ἀπροσμάχητον, καθ' ὁρατῶν καὶ ἀορατῶν ἐχθρῶν ψυχᾶς δὲ καθαρᾶς καὶ ἀρρηπώτοις χεῖλεσι ἀσπασώμεθα Τοῦτον, ἵνα καὶ ἡ χάρις τοῦ ἐν αὐτῷ σαρκὶ προσπαγέντος Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ εἴῃ μεθ' ἡμῶν καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῇ μελλούσῃ μακαριότητι.

Βασ. Μ. Σπαθόπουλος

*Υπεθύνος ὕλης Παναγιώτης Ι. Βρετᾶκος

Νίκης 33 — Ἀθήναι

Τυπογραφείου Γεώργιος Σερμπίνης

Θεμιστοκλέους 33.—Ἀθήναι

*Επιστολαὶ: Εἰς τὸν Πανοσ. Ἀρχ(την) Ἀνάγκιν Παππᾶν. Ἐμβάσματα συνδρομῶν, ἀπενδύονται μόνον πρὸς τὸν Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Μερχοῦριον Καλοσκάμην ὁδὸς Νίκης 33 — Ἀθήναι διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν.

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΗΜΩΝ ΚΥΡΟΥ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Τὴν προπαρελθοῦσαν Κυριακὴν 17)10)55, παρουσία τῶν συγγενῶν καὶ πολλῶν χιλιάδων πιστῶν, ἐτελέσθη ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Μεταμορφώσεως Σωτῆρος (Κυψέλης), κατανυκτικὸν 40)θήμερον Μνημόσυνον τοῦ μακαρίας μνήμης, Ἀρχιεπισκόπου ὑμῶν Κυροῦ Χρυσοστόμου (πρώην Φλωρίνης), τῇ εὐγενεῖ πρωτοβουλίᾳ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς Κλήρου Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος, τῆς Μεγάλης Ἐπιτροπῆς Ἀγῶνος, τῆς Πανελληνίου Θρησκευτικῆς Ὁργανώσεως, τῶν Διοικητικῶν Συμβουλίων τῶν Σωματείων «Γενικὸν Φιλόπτωχον Ταμεῖον τῆς Ἐκκλησίας Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος», «Πανελλήνιος Θρησκευτικὴ καὶ Ἑθνικὴ Ὁρθόδοξος Κοινωνία», «Ταμεῖον Ἀλληλοβοήθειας Κληρικῶν Παλαιοεργολογικῶν», «Ἐνωσις Νέων Γ.Ο.Χ. Ἑλλάδος», «Ἐνωσις Ὁρθόδοξων Κυριῶν Ἀθηνῶν—Πειραιῶς, Παναγία ἡ Ὁδηγήτρια», ὡς καὶ ἀπάντων τῶν κατὰ τόπους Παραρτημάτων αὐτῶν.

Παρευρέθησαν, εὐλαβοῦντο τὴν μνήμην του, οἱ κ. κ. Π. Ροζάκης πρώην Ὑπουργός, γενικὸς Πρόεδρος τῶν ἀνωτέρω Ὁργανώσεων. Δ. Κυριακόπουλος Πρόεδρος «Π.Θ.Ε.Ο.Κ.», Ν. Ζορμπᾶς Βουλευτὴς Χίου. Γ. Παπαγιαννόπουλος Ὑφηγητὴς Πανεπιστημίου, Στ. Καραμῆτσος καθηγητὴς Θεο

λόγος, Ἀρ. Ζαχαρίας δικηγόρος, Στρατηγὸς Βλάχος Εὐαγ. Τομαράς Πλοίαρχος, Νικολόπουλος Πολιτευτὴς δημοτικὸς Σύμβουλος Ἀθηναίων, Συνταγματάρχης Παπαγιαννόπουλος καὶ πλεῖστα ἄλλα ἐπίλεκτα μέλη τῆς Ἀθηναϊκῆς Κοινωνίας, τοῦ Πειραιῶς καὶ τῶν προαστείων, ὡς καὶ ἐπιβλητικὴ ἀντιπροσωπεία τοῦ Ἁγίου Ὁρους καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου καὶ δημοσιογραφίας. Ἐπηκολούθησαν συγκινητικαὶ ἐκδηλώσεις τοῦ ἐκκλησιασματος.

Ἐγένοντο κατάλληλαι προσφωνήσεις κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ μνημοσύνου. Ὁμίλησεν ὁ Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀκάκιος Παπᾶς, πρόεδρος τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς, συνδυάσας τὴν μνήμην τῶν Ἀγίων Πατέρων οἵτινες ἐωρτάζοντο κατὰ τὴν Κυριακὴν ἐκείνην μὲ τὸν ἀειμνηστον Ἠγέτην μας!

Ἐκ μέρους τοῦ κλήρου ὁμίλησεν ὁ ἀρχιμανδρίτης Π. Λογγῖνος Χατζηστεφάνου. Ὁ ἐκλεκτὸς ἀδελφὸς καὶ δημοσιογράφος καὶ δικηγόρος κ. Ι. Κωνσταντίνου ὁμίλησε διὰ μιᾶς μικρᾶς συγκινητικῆς προσλαλιάς ἐχούσης ὡς ἀκολούθως: (κατὰ ἱστορικὴν συγκυρίαν ὁ αὐτὸς ὁμιλητὴς προσεφώνησε τοὺς προσχωρήσαντας κατὰ τὸ 1955 Ἀρχιερεῖς).

«Ἐπιτραπήτω μοι, ὡς ἐκπροσώπῳ τοῦ Ἑλλη-

! «Ἀπὸ τὸ μνημόσυνον τοῦ ἀειμνήστου Ἠγέτου μας»

νικοῦ Τύπου, ἀντὶ ἀνθέων εἰς τὸ Ἱερὸν τοῦτο Μνημόσυνον τοῦ μακαρίας μνήμης Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν *Κυροῦ Χρυσόστομου* νὰ διατρανώσω τό, ὅτι: τὸ ἅγιον ὄνομα Αὐτοῦ κατεχωρήσθη ἤδη εἰς τὸ Πάνθεον τῶν καλῶν Ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας, τῶν Ἐθνικῶν ἀνδρῶν, τῶν σοφῶν Διδασκάλων τοῦ Γένους, τῶν πολυγραφωτάτων συγγραφέων, δι' ὅπερ σεμνύνεται καὶ ὁ Τύπος τῆς Πατρίδος μας. Ἀς ἐπικαλούμεθα δὲ πάντοτε τὴν, ἐκ τῶν οὐρανίων σκηνῶν ἔνθα κατοικεῖ ἡ Ἁγία Αὐτοῦ ψυχὴ, εὐλογία Του ἐπὶ τοῦ ἀπορραπισθέντος Πιστοῦ Ποιμνίου Του, τὸ ὁποῖον τόσον ἠγάπησεν !».

Διωνία ἡ Μακαρία Αὐτοῦ μνήμη.

Ἐκ μέρους τῶν Ἀγιορειτῶν Πατέρων ὠμίλησεν ὁ πατὴρ Ἀντώνιος Μουστακάς, τοῦ ὁποίου τὸν λόγον παραθέτομεν:

Εὐσεβέστατον καὶ φιλόδοξον ἀκροατήριον,

«Μνήμη Δικαίου μετ' ἐγκωμίων» εἶπεν ὁ Σοφὸς Σολομών. Καὶ μνημόσυνον Τεσσαρακονθήμερον ἐπιτελοῦμεν ἡμεῖς σήμερον ὅχι ἀπλῶς Δικαίου ἀνδρός, ἀλλὰ ἀνδρός Ἀγίου, ἀνδρός μεγάλα συνεισενεγκάντος εἰς τὴν Ὁρθόδοξον τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, ὅχι δὲ ὀλιγώτερον εἰς τὴν προσφιλεῖ πατρίδα ἡμῶν Ἑλλάδα, καὶ γενικῶς εἰς τὸ εὐλογημένον Ἑλληνικὸν Ἔθνος.

Ποῖος δὲ εἶναι ὁ περὶ οὗ ὁ λόγος; Εἶμαι βέβαιος, ὅτι τὸ γνωρίζετε πάντες, καὶ δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον συνεκεντρώθητε ἐκ τῶν πλησίον καὶ τῶν μακρὰν, ἐλθόντες ἐνταῦθα, ἵνα τιμῆσθε τὴν Μνήμην Αὐτοῦ, καὶ ἀποδώσῃτε τὸν φόρον τιμῆς. Εἶναι, ὁ περὶ οὗ πρόκειται, ὁ ἀείμνηστος Ἡγέτης τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος, ὁ ἀκούραστος πάντοτε καὶ ἀγρυπνὸς Πρόεδρος, ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης πρ. Φλωρίνης ὁ κατευθύνων τὸ σκάφος τῆς ὁρθόδοξου παρατάξεως τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν ἐπὶ μίαν ὁλόκληρον εἰκοσαετίαν, εἶναι ὁ ἅγιος Χρυσόστομος Καβουρίδης.

Δὲν ἀμφιβάλω, ὅτι ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τοῦ ἁγίου αὐτοῦ ὀνόματος συνεκινήθητε πάντες καὶ ἐρράγησαν αἱ καρδίαι πάντων τῶν γνωρισάντων τὸν ἱερὸν αὐτὸν χαρακτήρα εἴτε προσωπικῶς, εἴτε καὶ ἔξ ἀκοῆς· διότι *καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ* καθὼς εἶπεν ὁ Προφητάναξ Λαβὶδ τὸν λόγον ποιούμενος περὶ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, τῶν ὁποίων ὁμοῦλος καὶ ὁμοτρόπος ὑπῆρξεν ὁ ἀείμνηστος Πατὴρ καὶ Ποιμενάρχης καὶ Ἅγιος Πρόεδρος ἡμῶν αἰδίδιμος Χρυσόστομος,

Τὴν αὐτὴν μεγάλην συγκίνησιν καὶ τὸ αὐτὸ ῥῆγος ἡσθάνθησαν καὶ πάντες οἱ Ζηλωταὶ Πατέρες τοῦ Ἀγίου Ὁρους πληροφορηθέντες τὴν ὁσίαν μετὰστασιν τοῦ Ἀγίου Πατρός. Καὶ ἐπειδὴ τοπικαὶ ἀποστάσεις καὶ τοπικαὶ συνθήκαι δὲν ἐπέτρεψαν εἰς αὐτοὺς ἵνα παραστῶσι κατὰ τὴν κηδεῖαν τοῦ ἀειμνήστου, ἐπεφόρτισαν τὸν ἔχοντα τὴν τιμὴν ἵνα ὁμιλῇ πρὸς Ὑμᾶς κατὰ τὴν παρούσαν συγκινητικὴν σπιγμὴν, ἵνα ἀντιπροσωπεύσῃ πάντας αὐτοὺς κατὰ τὸ τεσσαρακονθήμερον τοῦλάχιστον μνημόσυνον τοῦ αἰοδιδίμου· καὶ τὴν ὁδυνερὰν αὐτὴν ἀποστολὴν ἐκκληροῖ ὁ ὁμιλῶν πρὸς Ὑμᾶς, ὁ ὁποῖος κολακεύεται νὰ πιστεύῃ, ὅτι, περισσότερον καὶ καλλίτερον πολλῶν

ἄλλων συναγωνιστῶν ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας ἀγῶνι, ἐγνώρισεν τὸ εὐκλεές τοῦτο σέμνωμα καὶ μέγα τῆς Ὁρθοδοξίας παράστημα, τὸν Ἅγιον λέγω Χρυσόστομον.

Τὸν μέγαν τοῦτον Ἐκκλησιαστικὸν καὶ Ἐθνικὸν ἄνδρα ἐγνώρισαν καλῶς οἱ Πατέρες τοῦ Ἀγίου Ὁρους κατὰ τὸ μακροχρόνιον διάστημα τῆς ἐκεῖ παραμονῆς Του, ὅτε ἐκδιωχθεὶς ἐκ τῆς περιόπτου Ἐπαρχίας τῆς Πελαγονείας ὑπὸ τῶν ὁμοδόξων καὶ συμμάχων τότε ἐν ὅλοις Σερβικῶν Ἀρχῶν, ὅτε Αὐταὶ κατέλαβον τὴν Μακεδονικὴν περιφέρειαν Βιτωλίων καὶ Μοναστηρίου, ἔνθα ὑπῆρχεν ἡ Ἐπαρχία τῆς Πελαγονείας, τὴν ὅποιαν ἐποίμανε καὶ ἐκλείσει· καὶ ἐξεδιώχθη διὰ μόνον τὸν λόγον, ὅτι δὲν ἐδέχθη ἵνα ὑπαχθῇ ὑπὸ τὴν Σερβικὴν Ἐκκλησίαν καὶ νὰ λειτουργῇ Σερβοσλαβονιστί, διότι τὸ τοιοῦτον δὲν ἐπέτρεπεν ἡ Ἐθνικὴ Ἑλληνικὴ συνειδησις του. Καὶ ἐκδιωχθεὶς ἐκείθεν, ἦλθε καὶ διέμεινεν ἐπὶ μακρὸν εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος ἔχων ὡς συνοδὸν τὸν τότε Ἀρχιδιάκονόν Του καὶ ἤδη οἰκουμενικὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως κ, Ἀθηναγόραν.

Ἐγνώρισαν τὸν ἀείμνηστον οἱ Ἀγιορεῖται Πατέρες καὶ ὅτε κατὰ τὸ 1928 ἐπεσκέφθη τὸ Ἅγιον Ὄρος ὡς Ἐξαρχος καὶ ἀπεσταλμένος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου πρὸς διευθέτησιν Ἀγιορειτικῶν υποθέσεων καὶ ζητημάτων, τὰ ὁποῖα καὶ ἐπιδέξιος ἐχειρίσθη, καὶ διηυθέτησεν ἐπιτυχέστατα καὶ συμφέροντα ἀπὸ πάσης ἀπόψεως. Κάλιστα δὲ ὡς ἐγνώρισαν τὸν αἰδίδιμον οἱ Ἀγιορεῖται Πατέρες ἀπὸ τοῦ 1935 ἀπὸ τοῦ ἔτους ἐκείνου δηλαδὴ ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἀνέλαβε τὴν διαποίμανσιν καὶ πνευματικὴν διακυβέρνησιν τῶν ἀκολουθούντων τὸ Πάτριον Ἐορτολόγιον, καὶ τὴν Ἡγσίαν τοῦ Ἱεροῦ ἀγῶνος αὐτῶν, ὁπότε λόγῳ τῆς φύσεως τοῦ ἀγῶνος πολὺ περισσότερον μετ' Αὐτοῦ καὶ συνεργάσθησαν στενῶς διὰ τῶν ἐνταῦθα εὐρισκομένων Ἱερομονάχων καὶ Μοναχῶν.

Δὲν πρόκειται, εὐσεβέστατον ἀκροατήριον, νὰ ἐγκωμιάσω ἐγὼ τὸν μεταστάντα, ἢ νὰ ἐξυμνήσω τὰς φυσικὰς καὶ ἐπικτήτους ἀρετὰς Αὐτοῦ· διότι καὶ πολὺ μικρὸς καὶ ἀδύνατος εἶμαι πρὸς τὴν τοιαύτην ἐπιχείρησιν, καὶ ἡ στενότης τοῦ χρόνου καὶ τοῦ χρόνου δὲν ἐπιτρέπει τὸ τοιοῦτον. Ἐξύμνησαν ἄλλοι καὶ θὰ ἐξυμνήσωσι μελλοντικῶς ταῦτα. Αἱ θεόσωστοι Ἐπαρχίαι: Ἰμβρου, Πελαγονείας καὶ Φλωρίνης, αἱ ὁποῖαι εἶχον τὸ εὐτύχημα ἵνα ποιμανθῶσι καὶ ποιοιθῶσιν ὑπ' Αὐτοῦ τὰ νάματα τῆς εὐσεβείας, θὰ ἀνακηρύττουσιν εἰς πολλὰς ἐτῶν περιόδους τὰ ὅσα ἀγαθὰ παρὰ τῆς Αὐτοῦ Ἀγιότητος ἀπήλυσαν. Τὴν ρητορικότητα καὶ εὐφράδειαν τῆς γλώσσης Αὐτοῦ θὰ διατυμπανίζουσιν οἱ διάφοροι ἄμβωνες τῶν ἱερῶν Ναῶν καὶ τὰ διάφορα ἐπίσημα βήματα τῆς Πρωτευούσης τοῦ Κράτους καὶ τῶν Ἐπαρχιῶν, ἐπὶ τῶν ὁποίων συχνάκις ἀνερχόμενος ἐβροντοφώνει τὰ Θρησκευτικὰ καὶ Ἐθνικὰ κηρύγματά Του. Ὁλόκληρος ὁ Παλαιοεορτολογικὸς κόσμος, ὁ ζῶν καὶ ὁ ἐπιγενόμενος, δὲν θὰ λησμονήσῃ ποτὲ τὴν ἀγίαν του μορφὴν καὶ τὰς σοφὰς υποθήκας καὶ παραινέσεις του, ἀλλὰ καὶ τὴν, κατὰ τὸν Ἀπόστολον Παῦλον, Πατρικὴν σύστασιν, τὴν ὁποίαν ἐν παντὶ καὶ

πάντοτε πρὸς πάντας ἀπηύθυνε λέγων «στήκετε, τέκνα μου καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις», χάριν τῶν ὁποίων παραδόσεων, καὶ διὰ τὴν ἀκριβῆ τήρησιν τῶν ὁποίων δλόκληρον τὴν ζωὴν Του ἀφιέρωσε καὶ τὸν ἑαυτὸν τοῦ τελευταίου ἐθυσίασεν.

Αὐτὴν τὴν σύστασιν ἀπευθύνει καὶ σήμερον πρὸς πάντας ἡμᾶς ὁ ἀγιώτατος Πατὴρ ἡμῶν ἐκ τῶν οὐρανίων σκηνωμάτων, ὅπου ἐκάλεσεν Αὐτὸν ὁ Κύριος, καὶ τὴν σύστασιν τοῦ ταύτην ὀφείλομεν νὰ ἀκούσωμεν καὶ τηρήσωμεν πάντες οἱ τιμῶντες τὴν μνήμην Αὐτοῦ, ἵνα ὅταν εὐδοκῇ ὁ Κύριος καὶ μεταβῶμεν πρὸς συνάντησιν Του, εἴπῃ καὶ Αὐτὸς μετὰ παρηγορίας πρὸς τὸν Θεόν. «*Ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία τὰ ὅποια ἔδωκάς μοι Κύριε.*» Ἐπειδὴ δὲ καὶ αὐτά, καθὼς καὶ ἐγώ, τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσθησαν, τὸν δρόμον τὸν καλὸν ἐτελείωσαν, *τὴν πίστιν τὴν ἀληθινὴν καὶ ὁρθόδοξον ἐτήρησαν ἀσάλευτον*, ἀπόδος εἰς αὐτὰ Κύριε τὸν στέφανον τῆς δικαιοσύνης, τὸν ὅποιον προώρισε καὶ ἡτοίμασεν ἡ ἀγαθότης Σου διὰ πάντας τοὺς ἀγαπῶντας τὴν ἐπιφάνειάν Σου».

Καὶ ἤδη, προκειμένου νὰ καταλήξω, ἀπευθύνομαι πρὸς τὴν μακαρίαν ψυχὴν Του ἐπαναλαμβάνων ἐκεῖνα τὰ ὅποια ψάλλει, ἡ ἀγία Μήτηρ ἡμῶν Ὁρθόδοξος τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία λέγουσα «*ὡς ἐν-θεος ἡ ζωὴ σου, καὶ πανίερὸν σου τὸ τέλος ἀγιώτατε Πάτερ ἡμῶν Χρυσόστομε. Αἰωνία σου ἡ μνήμη, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεάν καὶ γενεάν.*».

Μετὰ τεσσαράκοντα ἡμέρας

ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Ἡ ΕΛΛΑΣ ΤΙΜΑ ΤΗΝ ΜΝΗΜΗΝ ΤΟΥ ΛΕΙΜΝΗΣΤΟΥ ΠΟΙΜΕΝΑΡΧΟΥ ΗΜΩΝ

Ὡς ἐκ συνθήματος δλόκληρον τὸ Ἑλληνικὸν Ἔθνος καὶ τὸ ἐντὸς τῶν συνόρων καὶ τὸ ἐκτὸς τῶν συνόρων ἐτίμησε τὴν μνήμην τοῦ ἐκλεκτοῦ Ποιμενάρχου. Εἰς τὰς περισσοτέρας ἐνορίας τῶν Ἀθηνῶν ἐγένοντο τεσσαρακονθήμερα μνημόσυνα. Τὸ κεντρικὸν ὅμως μνημόσυνον, εἰς τὸ ὅποιον προσήλθε τὸ πολυπληθέστερον τμήμα τῶν παλαιοσημερολογιτῶν Ἀθηνῶν, τὸ μνημόσυνον τῆς Μεταμορφώσεως ἐγένετο μεγαλοπρεπέστατον, ὡς γράφομεν ἄλλαχού.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας μετέβησαν ἀρκετοὶ προσκυνηταὶ εἰς τὴν Ἱερὰν Μονὴν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Βαρυμπόμπης ἐνθα ἐψάλλῃ τρισάγιον ἐπὶ τοῦ Τάφου τοῦ ἀειμνήστου Ἡγέτου. Πρὸς τὰ προστρέξαντα πλήθη ὁμίλησαν κατανυκτικώτατα οἱ κ.κ. Π. Ροζίκης καὶ Ἀρ. Ζαχαρίας.

Ῥῆμοι διὰ τὸν μεταστάντα

Ἰδιαιτέρως μᾶς συγκινεῖ ἡ ἀποστολὴ ὕμνων διὰ τὸν μεταστάντα. Τοιοῦτους ὕμνους μᾶς ἀπέστειλαν κ. Μεξετιές ἀπὸ τὴν Νένητα Χίου. Γεώργιος Διόλιος ἱεροψάλτης ἐκ Κουδουνίων Ἀράμης. Ἐκ τῆς ἱερᾶς Μονῆς Κοιμήσεως Θεοτόκου (Βαρυμπόμπη) πάντα κατανυκτικά. Δυστυχῶς ὅμως ἐλλείπει χώρου δὲν δυνάμεθα νὰ τὰ παραθέσουμε.

Θεσσαλονίκη

Εἰς τὸ Κέντρον τοῦ Ἀγῶνος μας ἐν Μακεδονίᾳ, εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἀγίων Τριῶν Ἱεραρχῶν ἐτελέσθη συγκινητικὸν μνημόσυνον, εἰς ὃ παρευρέθησαν πλήθη, ἀρκετοὶ ἐπίσημοι καὶ δλόκληρον τὸ Δ. Συμβούλιον.

Χελκὶς

Εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Εὐαγγελιστρίας μερίμνη τοῦ αἰδεσιμωτάτου ἱερέως Π. Ἰωάννου καὶ τοῦ δραστηρίου Διοκ. Συμβουλίου, ἐτελέσθη μνημόσυνον εἰς ὃ ὁμίλησεν ἱεροκέρυξ ἐξ Ἀθηνῶν.

Μεπάλτσα Θηβῶν

Καὶ ἐκεῖ ἐτελέσθη μνημόσυνον, καθ' ὃ ἐνώπιον πυκνοτάτου ἐκκλησιασματος ὁμίλησεν ὁ δοσιλογιώτατος ἱερομόναχος κ. Γεηγόριος Παπαβλάχος.

Κόρινθος

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον Παραρτήματος Κορίνθου τὴν 17-10-55 ἐτέλεσεν μνημόσυνον εἰς μνήμην τοῦ Ἀγίου Προέδρου.

Ὁ Πρόεδρος Παπαφίλης Γ., τὰ μέλη Ν. Μπαλάσκας Γ. Χαλβατζής, Ι. Παῖβανός, Ν. Ἀναγνωστόπουλος Ι. Μιχόπουλος, Ἀναστ. Οὐλής.

Σημεῖωμα Συντάκτου

Εἰς ὅσα Παραρτήματα ἐτελέσθησαν μνημόσυνα παρακαλοῦμεν νὰ ἀποστείλωσι πρὸς δημοσίευσιν πληροφορίας

Εἰς Ἀμερικὴν

Ἐὰν ὅμως εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ τέλεσις τῶν μνημοσύνων ἀποτελῇ ἐκδήλωσιν εὐγνωμοσύνης δι' ἀνδρα ἐθνικὸν τῆς περιοπῆς καὶ τοῦ κύρους τοῦ ἀειμνήστου Ἱεράρχου μας, ἡ τέλεσις μνημοσύνων ἐν Ἀμερικῇ συνιστᾷ τὸ μέγρον τῆς διεθνοῦς ἀξίας τοῦ ἀνδρός.

Οἱ γνωστοὶ μας καὶ εὐλαβέστατοι κληρικοὶ πατέρες Πέτρος καὶ Ἐφραίμ μετὰ τῶν ἐκεῖ ἱερέων Π. Γεωργίου καὶ ἄλλων ἐπετέλεσαν τὸ καθήκον αὐτό.

Παραθέτομεν λοιπὸν εὐχαρίστως τὴν εἴδησιν, συγκινημένοι διὰ τὸν Ἅγιον, πού ἐχάσαμεν, ἀλλὰ καὶ διὰ τοὺς ἀδελφούς, πού ἔχομεν ἐν Ἀμερικῇ.

ΑΣΤΟΡΙΑ Ν.Υ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Ὁ ἱερός Ναὸς τῆς Ἀγίας Μαργέλλης, εἶχεν ἀσφυκτικῶς πληρωθῇ χθὲς 10ην Ὀκτωβρίου (23ην ν. η.) ἐπὶ τῇ τελέσει τοῦ Μνημοσύνου τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου τῶν Γ.Ο.Χ. κυροῦ Χρυσόστομου. Τρεῖς ἱερεῖς συνελειτούργησαν καὶ ἀνέπεμψαν ἐπιμνημόσυνους δεήσεις ὑπὲρ τῆς ψυχῆς Ἐκείνου, οὗτινος ἡ φήμη τῆς ἀγιότητος διεπέρασεν ὠκεανούς καὶ κατὰ τὸ ἐκκλησιαστικὸν λόγιον, «καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης ἐξηλθον τὰ ρήματα αὐτοῦ».

Δάκρυα θερμὰ ἔρρεον ἐξ ὄλων τῶν ὀφθαλμῶν, ὅταν κατὰ τὸν ἐπιμνημόσυνον λόγον, ὁ πανοσιολ. ἀρχιμανδρίτης πατὴρ Πέτρος Ἀστυφίδης συνοπτικῶς ἐξιστόρισε τὸν βίον, τὴν δρᾶσιν καὶ τοὺς ἀγῶνας τοῦ ἀειμνήστου ὑπὲρ τῶν ἱερῶν τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας παραδόσεων.

Ἡ τελετὴ τοῦ μνημοσύνου ἐτελείωσε τὴν 1ην μ. μ. Ἐλήφθησαν ἀναμνηστικαὶ φωτογραφίαι καὶ ἐδόθη εὐκαιρία νὰ ἀνταλλαγῶσι σκέψεις τῶν στελεχῶν ἐπὶ τῆς περαιτέρω πορείας τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγῶνος ἐν Ἀμερικῇ.

Ἡ Κοινότης τοῦ Ἀγίου Γεωργίου Μασόντ Βέρνου, σύσσωμος παρηκολούθησε τὸ μνημόσυνον. Ἐπίσης ὁ πατὴρ Γεώργιος Μάρκου μετὰ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τῆς ἐκκλησίας του καὶ ὁ πατὴρ Πέτρος Φωτεινᾶτος ἐτίμησαν τὸ μνημόσυνον.

ΝΤΕΤΡΟΪΤ. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Ἐφραίμ Καραγιάννης προσκληθεὶς ὑπὸ τῆς Κοινότητος τῶν Γ.Ο.Χ. Ντετρόιτ, ἀνέλαβε τὰ νέα του καθήκοντα εἰς τὴν νεοσυσταθεῖσαν Ἐκκλησίαν Ἀγίας Τριάδος.

Τὸ νέον Διοικητικὸν Συμβούλιον ἀπερτίσθη ἐκ τῶν κ. κ. Β. Καβουρτζή, Β. Δημοπούλου, Λ. Ἀραπάκη, Καραπαναγιώτη, Καλίβα, Λόντου κ. ἄ. γνωστῶν διὰ τὸν ζῆλον καὶ τὴν εὐσέβειαν ἀδελφῶν.

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Ἡ νεοσυσταθεῖσα Φιλόπτωχος Ἀδελφότης Κυριῶν ἡ «Θεοπρομήτωρ Ἀγία Ἄννα» συνελθοῦσα χθὲς Κυριακὴν εἰς πρώτην συνεδρίαν, ἐξέλεξε προσωρινὴν ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν κυριῶν Ἰατροῦ, Κολοκοτρώνη, Φραντζούλη, καὶ Λιβάνη. Τὴν γραμματεῖαν ἀνέλαβον εἰς μὲν τὴν Ἑλληνικὴν ἡ Κ. Γρίβα, εἰς δὲ τὴν Ἀγγλικὴν ἡ Κ. Μπέζα.

Γ. ΑΝΔΡΕΑΔΗΣ

Ψ Η Φ Ι Σ Μ Α

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ τῶν Γ.Ο.Χ. Ἀμερικῆς συνελθοῦσα ἐκτάκτως σήμερον Τετάρτην 9ην τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου, ἐπὶ τῷ θλιβερῷ ἀγγέλματι ἐξ Ἑλλάδος τοῦ θανάτου τοῦ Πανιερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου τῶν Γ.Ο.Χ. πρ. Φλωρίνης κυροῦ Χρυσοστόμου καὶ ἀκούσασα τοῦ Πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Πέτρου Ἀστυφίδη, ἐψήφισε τὰ κάτωθι :

1ον Νὰ τελεσθῇ μνημόσυνον τὴν προσεχῇ Κυριακὴν 10ην Ὀκτωβρίου μετὰ συμμετοχὴν τῶν ἐν τῇ Νέᾳ Ὑόρκῃ ἀδελφῶν ἱερέων, εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν Ἀγίας Μαρκέλλης Ἀστωρίας.

2ον Νὰ σταλλῶσι δολλάρια 30 ἀντὶ στεφάνου πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ ταμεῖου τοῦ ἐν Ἑλλάδι ἱεροῦ ἀγῶνος τῶν Γ.Ο.Χ.

3ον Νὰ καταχωρηθῇ ἀγγελία τοῦ μνημοσύνου εἰς μίαν τῶν ἡμερησίων Ἑλληνοαμερικανικῶν ἐφημερίδων.

4ον Νὰ σταλῇ ἀντίγραφον τοῦ παρόντος εἰς τὴν οἰκογένειαν τοῦ μεταστάντος, ἐκφράζουσα συνάμα τὰ συλλυπητήρια αὐτῆς καὶ

5ον Νὰ δώσῃ τὸ παρὸν ψήφισμα πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις περιοδικόν : «Φωνὴ τῆς Ὁρθοδοξίας».

Ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ τῇ 6-10-1955.

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ Ἐπιτροπὴ

Ἀρχιμανδρίτης Πέτρος Ἀστυφίδης (Νέας Ὑόρκης), Ἀρχιμανδρίτης Ἐφραίμ Καραγιάννης (Ντετρόιτ), Ἱερεὺς Γεώργιος Μάρκου (Μάσοντ Βέρνου).

Αἱ ἐπικοινωνίαι μας

ΠΑΝΣΙΟΝ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΣΕΡΒΙΑΣ

Εἴμεθα ἐκ τῶν προτέρων βέβαιοι, ὅτι ὁ Σεπτὸς Ἡγέτης τῆς Σερβικῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐρχόμενος εἰς Ἀθήνας θὰ ἐπετηρεῖτο ἀγρύπνως ...διὰ νὰ μὴ τὸν πλησιάζωμεν !

Ἀπὸ τὰς ἐορτὰς ἡδὴ τοῦ Ἀπ. Παύλου (πρὸ τριετίας περίπου) εἴχομεν σχηματίσει τὴν πεῖραν, ὅτι τὸ πρεσβύτεριον τῆς «Ἀὐτοκεφάλου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας», ἀποφεύγει ἐπιμελῶς «τὰς κακοτοπιὰς» ! Καὶ αἱ κακοτοπιὰς ἐν προκειμένῳ εἶναι ἡ προσωπικὴ ἐπικοινωνία μετὰ ἐκπροσώπων ξένων ἐκκλησιῶν, ὁμοδόξων ἢ ἑτεροδόξων.

Καὶ ἡμεῖς ὁμῶς δὲν ἀνεμέναμεν μοιρολατρικῶς. Ἀνεπτύχθη πρωτοφανὴς δραστηριότης, ἕως οὗτοῦ ἐπετύχαμε καθορισμὸν ἐπισκέψεως τετραμελοῦς ἐπιτροπῆς εἰς τὴν πολυτελεῆ ἔπαυλιν Μαξίμου ἐνθα ἐφιλοξενεῖτο.

Οὕτω τὴν προπαραελθοῦσαν Τετάρτην 26 Ὀκτωβρίου καὶ περὶ ὥραν 4ην ἀπογευματινὴν, ἐπιτροπὴ ὑπὸ τοὺς ἀρχιμανδρίτας μας Μερκούριον Καλοσκάμην καὶ Παντελεήμονα Τσαλούπη ἐπεσκέφθη τὸν Πατριάρχην Βικέντιον.

Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς μᾶς ἔκανε ἐντύπωσιν ἡ ἀπλότης καὶ ἡ ἀποστολικότης τῶν τρόπων του. Ἡ μορφὴ του ἥρεμος, ἁγία, στοργικὴ, εὐπροσέγορος δὲν εἶχε οὐδεμίαν ὁμοιότητα μετὰ τὰς βλοσηρὰς ὄψεις τῶν «Σεβασμιωτάτων» μας

Μᾶς ἡσπᾶσθη ὅλους εἰς τὸ μέτωπον καὶ μᾶς ὠμίλει μετὰ γλυκύτητα.

Ἰδιαίτερος νῆχαριστήθη, διὰν ἐπληροφορήθη, ὅτι εἴμεθα Παλαισημερολογίται καὶ μᾶς εἶπε χαρκτηριστικῶς :

«Καὶ ἡ Σερβικὴ Ἐκκλησία ἀκολουθεῖ τὸ Παλαιὸν Ἡμερολόγιον καὶ δὲν ἐδέχθη τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου Κων/πόλεως περὶ μεταβολῆς του». Ὁ ἐνθουσιασμός του ἦτο συγκρατημένος ἐκ τῆς παρουσίας τοῦ ἐπισήμου διερχομένου, ὁργάνου τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως καὶ ἴσως ἀγρύπνου ὀφθαλμοῦ τῆς «Ἐκκλησίας» τῆς ὁδοῦ Ἀγίας Φιλοθέης ἐπὶ τῶν κινήσεων τοῦ Πατριάρχου. Εἰς ἄλλην περικοπὴν τοῦ λόγου του μᾶς εἶπε : «Ὡς συγκαίρω διὰ τὸν ζῆλον σας· ὅσα μοῦ στέλνετε τὰ λαμβάνω».

Δὲν παρέλειψε βεβαίως νὰ μᾶς συστήσῃ «πειθαρχίαν» καὶ εἰρηνικὴν διευθέτησιν μετὰ τὴν ἱεραρχίαν τῆς Ἑλλάδος — αὐτὸ ἀπήτη ἡ ἀρχὴ τῆς φιλοξενίας. Ὅταν ὁμῶς τοῦ εἶπαμε, ὅτι ἡ ἱεραρχία τῆς Ἑλλάδος ἀσκεῖ ἐξοντωτικὸν καὶ ἄγριον διωγμὸν ἐναντίον μας, τότε ὁ Σεπτὸς Ποιμενάρχης ἐξέφρασε τὴν θλίψιν του.

Ἡ ἀρχὴ τῶν ἐθνικῶν Ἐκκλησιῶν — φροῦτο τῆς Μασσονίας — ἀποκλείει τὸν αὐστηρὸν ἔλεγχον τῆς βαρβάρου καὶ ἀντιχριστιανικῆς συμπεριφορᾶς ἐκ μέρους τοῦ Ἀρχηγοῦ τῆς ὁμοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Σερβίας· δὲν ἀποκλείει ὁμῶς τὴν ἀνάπτυξιν δραστηριότητος ὑπ' αὐτοῦ διὰ τὴν σύγκλησιν Πανορθόδοξου Συνόδου.

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

Ἐπ' αὐτοῦ ἐπεδώσαμεν εἰς τὴν Σερβικὴν Πρεσβείαν ὑπόμνημα πρὸς τὸν Πατριάρχην

Τοιαῦται συναντήσεις ἀποδεικνύουν τὸ μέγεθος καὶ τὴν ἔκτασιν τοῦ Ὁρθοδόξου μετώπου.

Ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα «Νέα» 2)11)1955

«Τετραμελὴς ἐπιτροπὴ ἐκ δύο κληρικῶν καὶ δύο λαϊκῶν ἐπεσκέφθη εἰς τὴν ἑπαυλιν Μαξίμου τὸν Μακαριώτατον Πατριάρχην Σερβίας, πρὸς τὸν ὅποιον ὑπέβαλε τὰ σέβη τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ τῶν Ἑλλήνων παλαιοημερολογιτῶν. Διεξήχθη συζήτησις κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἡγέτης τῆς Σερβικῆς Ἐκκλησίας ἐπήνεσε τοὺς παλαιοημερολογίτας διὰ τὸν ὑπὲρ τῆς ἐνότητος τῆς Ὁρθοδοξίας ἀγῶνα τῶν, δηλώσας ὅτι καὶ ἡ Σερβικὴ Ἐκκλησία ἀκολουθεῖ τὸ παλαιὸν ἡμερολόγιον, μὴ δεχθεῖσα τὰς ἀποφάσεις τοῦ Συνεδρίου Κωνσταντινουπόλεως διὰ τὴν μεταβολὴν τοῦ ἡμερολογίου.

Νεκρολογία

ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ Α. ΑΡΓΥΡΟΣ

Τὴν προπαρελθούσαν Πέμπτην 14)10)55 (π.ῆ.) ἐξεδήμῃ πρὸς Κύριον ὁ ἀείμνηστος ἀδελφὸς Σωφρόνιος Α. Ἀργυρός, κατόπιν ἐπιπόνου καὶ ἐπαθύνου ἀσθενείας. Ἐπρόκειτο περὶ ἐναρέτου καὶ ζηλωτοῦ χριστιανοῦ, ἀγωνισθέντος μὲ ἀφοσίωσιν καὶ εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ ἰδανικοῦ τῆς κατὰ Χριστὸν οἰκογενείας καὶ εἰς τὸν ὥραϊον ἀγῶνα τῆς Ὁρθοδοξίας.

Καρπὸς ἐκλεκτὸς τῶν ἀγώνων τοῦ ὑπῆρξεν ὁ υἱὸς τοῦ Κωνσταντίνου Ἀργυροῦ, σεμνὸς καὶ εὐγενὴς νέος, καθηγητὴς τῆς Θεολογίας. Ὅτε ἐγένετο τὸ Α' Πανελλ. Συνέδριον εἰς τὴν αἰθούσαν τῆς ἀρχαιολογικῆς Ἐταιρείας κατὰ τὸ 1947, ἀντεπροσώπευσεν ὁ ἀείμνηστος τὰ Πατριαρχεῖα καὶ Σιολίδοι. Διετέλεσεν ἐπίσης ἐπιτροπὸς εἰς διαφόρους Ἐκκλησίας καὶ κατὰ τὸ διάστημα τοῦ διωγμοῦ διεκρίθη διὰ τὴν δραστηριότητά του. Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἀσθενείας του ἐπέδειξεν ἀφάνταστον ὑπομονὴν καὶ ἀγγόγγυστον καρτερία.

Ἡ κηδεὶα τοῦ ἐγένετο ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγ. Παύλου Παλ. Κοκκινιάς ὑπὸ τῶν ἀρχιμ. Μερκουρίου, Καλλιπίου καὶ τῶν ἱερέων Χρήστου καὶ Παναρέτου.

Τὸν ἐπικήδειον ἐνώπιον πυκνοτάτου πλήθους ἐξεφώνησεν ὁ θεολόγος καθηγητὴς κ. Σταύρος Καραμήτσος.

Ἔστω αἰωνία ἡ Μνήμη Του

ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΙΝΗΣΙΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ

Ἀπὸ τῆς 23—27 Σεβρίου ὁ Ἱερεὺς Γ.Ο.Χ. Δράμας Μιχ. Ν. Σαββόπουλος μετέβη εἰς τὸ Παράρτημα Ποταμιᾶς Θάσου καὶ ἐξυπηρέτησε θρησκευτικῶς τοὺς ἀδελφούς.

Τὴν 4ην Ὀκτωβρίου ἐδικάσθη καὶ ἡθώθη ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου Δράμας ἐπὶ ἀντιποιήσει Ἀρχῆς καὶ στολῆς ὁ ἀνωτέρω Ἱερεὺς. Ὁδτος σθεναρῶς καὶ μὲ ἀκαταμάχητα ἐπιχειρήματα ὑπεστήριξε τὸ ἔγκυρον τῶν χειροτονιῶν τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου πρ. Φλωρίνης Κυροῦ

Χρυσοστόμου. Ἐπίσης ὑπεστήριξε τὴν ἀντισυνταγματικότητα καὶ τὸ ἔκνομον τῆς Ὑπουργ. Ἀποφάσεως ὑπ' ἀριθ. 45)1951 διὰ τὴν ὁποίαν εἶπεν: ὅτι ἀποτελεῖ ὄνειδος διὰ τὴν δικαιοσύνην τῆς πατρίδος μας. Εἰς τὰς 5 καὶ 6 Ὀκτωβρίου ὁ Αἰδ. Ἱερεὺς Μιχαὴλ μετέβη εἰς τὰ Π)τα Γ.Ο.Χ. Ἀγίου Πνεύματος καὶ Σερρῶν ὅπου συμμετέσχεν εἰς σύσκεψιν Διοικητικῶν Συμβουλίων σχετικῶς μὲ τὰ γενικὰ ζητήματα τοῦ ἀγῶνος.

Εἰς τὰς 8 καὶ 9 Ὀκτωβρίου οὗτος μετέβη εἰς Θεο)νίκην καὶ συμμετέσχεν εἰς τὴν Γενικὴν Σύσκεψιν τῶν Π)των Βορ. Ἑλλάδος ἐν Θεο)κῇ ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Δράμα.

Τὴν 15 Ὀκτ. καὶ ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἀγ. Τριῶν Ἱεραρχῶν ἐψάλη δοξολογία ἐπὶ τῇ ἐπετείᾳ τοῦ ἱστορικοῦ ΟΧΙ.

Τὴν 16 Ὀκτ. ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ ἐτελέσθη ἱερὸν τεσσαρακανθήμερον Μνημόσυνον μετὰ θείας λειτουργίας εἰς μνήμην τοῦ ἐκλιπόντος Ἀγίου Προέδρου Μητροπολίτου κυροῦ Χρυσοστόμου. Ὁ Ἱερεὺς Μιχαὴλ δι' ὀλίγων ἐξήρξε τὴν δρᾶσιν τοῦ ἀγίου Δεσπότη τοῦ Γ.Ο.Χ. τοῦ ὁποίου τὰ ἴχνη οἱ πάντες δεόν νὰ ἀκολουθήσωμεν.

Δράμα 16 Ὀκτ. 1955

Μιλτιάδης Μ. Κωνσταντινίδης

ΠΑΜΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ

Τὸ καθ' ὅλα δραστήριον Κέντρον τοῦ Ἀγῶνος ἐν Μακεδονίᾳ εἰς Θεο)νίκην ἡ Κοινότης Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Θεο)νίκης» διωργάνωσε Συνέδριον τῶν κυριωτέρων Παραρτημάτων Μακεδονίας. Εἰς αὐτὸ ἐλάβον μέρος (1) ἀντιπροσώποι τῶν ἐξῆς Παραρτημάτων.

1) Κοινότης Γ.Ο.Χ. Θεο)νίκης, 2) Θρησκευτικὸν καὶ Ἐθνικὸν Σωματεῖον Θεο)νίκης, 3) Κοινότης Γ.Ο.Χ. Σερρῶν, 4) Παράρτημα Ἀγίου Πνεύματος Σερρῶν, 5) Κοινότης Γ.Ο.Χ. Καβάλλας, 6) Παράρτημα Νέας Ἐφέσου, 7) Παράρτημα Ποταμιᾶς Θάσου, 8) Παράρτημα Π.Θ.Ε.Ο.Κ. Σφενδάμης, 9) Παράρτημα Γ.Ο.Χ. Πτολεμαίδος Κοζάνης, 10) Παράρτημα Γ.Ο.Χ. Ναούσης, 11) Παράρτημα Μεσοπότης Παγγαίου, 12) Παράρτημα Τριλόφου Θεο)νίκης, 13) Παράρτημα Γ.Ο.Χ. Λάρας, 14) Παράρτημα Ἀγ. Ἀθανασίου Δράμας, 15) Παράρτημα Σέδες Θεο)νίκης, 16) Παρ)μα Μεσημερίου Θεο)νίκης, 17) Παρ)μα Γιαννιτσῶν Θεο)νίκης, 18) Παρ)μα Βασιλικῶν Θεο)νίκης, 19) Παράρτημα Κομοτινῆς.

Εἰς τὸ συνέδριον αὐτὸ ἐξητάσθη ἡ πορεία τοῦ ἱεροῦ ἀγῶνος γενικῶς καὶ τοπικῶς, διευτυπώθη ὅφ' ὅλων τῶν ἀντιπροσώπων ἡ σταθερὰ καὶ ἀμετάκλητος ἀπόφασις νὰ συνεχισθῇ ὁ ἀγὼν καὶ νὰ κατανικηθῶσι τὰ παρεμβαλλόμενα ἐμπόδια, διετρανώθῃ ἡ προσήλωσις εἰς τὰ ἰδανικά τοῦ ἀγῶνος. Τὸ περιφερειακὸν αὐτὸ συνέδριον ἀποστέλλει ἀπὸ τῆς στήλης αὐτῆς τοὺς ἀδελφικούς χαιρετισμούς πρὸς ὅλα τὰ ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸ ἔξωτερικὸν Παραρτήματα.

Ἐν τέλει διευτυπώθη ἐμπεριστατωμένον καὶ βαθυστόχαστον ὑπόμνημα πρὸς τὸν πρωθυπουργὸν κ. Κ. Καραμανλὴν ἐπιδοθὲν δεόντως.

Τὸ Συνέδριον αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴν πλέον ζωντανὰ καὶ εὐλογον ἀπόδειξιν τῆς δραστηριότητος μας.

Συγχαίρομεν τὸ κέντρον Θεο)νίκης διὰ τὴν ὥραϊαν πρωτοβουλίαν του.